

[Kim Behnke]

ve hjulpet folk dernede, hvor nøden er størst, og ikke de russere og andre, der synes, det er hyggeligt at være på ferie i Danmark og så i øvrigt bestjæler den lokale brugs, indtil man bliver smidt ud efter en 13-14 måneders sagsbehandling. Det er det, der er en skændsel, og hvis man skal tale om menneskelighed, så er det flertallet i Folketinget, der er umenneskeligt, i og med at man ofrer penge på lykkejægerne og de kriminelle frem for at hjælpe dem, som har hjælp behov, dem, der er dernede, hvor bomberne regner ned. Men det ønsker man ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt hænge mig lidt i den statistik, som jeg håber vi alle sammen ønsker skal komme med de rigtige tal. Nu nævner justitsministeren rigspolitichefen. Jamen er det ikke sådan, at det er regeringen, der skal bede Danmarks Statistik om at komme med en statistik på de forskellige områder? Det er vel ikke rigspolitichefen, der bare kan bestemme, om der skal komme en statistik, der må vel også nogle bevillinger til. Der må vel komme noget konkret fra regeringen, altså et påbud direkte fra regeringen om, at nu fremskaffer vi de korrekte tal, som garanteret findes i Danmarks Statistik. Men vil man sætte den undersøgelse i gang?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage ved ordførerrækken.

Dorte Bennedsen (S):

Vi har igennem årene været vant til ganske meget fra Fremskridtspartiets side, når talen var om et område som flygtningepolitikken. Men jeg må sige, at de bemærkninger, der ledsager dette beslutningsforslag, overgår dog det meste af, hvad jeg har set, i uanstændighed.

Jeg kan, hvad ikke er så vanligt i øvrigt, ganske tilslutte mig ministerens stærke bemærkninger om disse ting. Ministeren bragte et enkelt citat, og jeg vil godt føje til, at jeg finder det uacceptabelt og uværdigt, og jeg ved ikke, hvilket ord jeg skal bruge, når Fremskridtspartiet i bemærkningerne tillader sig at påstå, at ud af de mellem 9.000 og 10.000 asylansøgere, vi har fået i år, er der tusinder, der er kriminelle. Det står i bemærkningerne, og det er en på-

stand, som er grebet aldeles ud af den blå luft, og som Fremskridtspartiet ikke har noget som helst belæg for. Heller ikke den evigt gentagne påstand om vor alt for slappe udlændingelov har hold i virkeligheden. Men det er korrekt, at vi – og verden – for øjeblikket oplever to typer af flygtninge: flygtninge på flugt fra krig, fra forfølgelse, politisk forfølgelse, og så har vi det, som vi andre kalder sultflygtninge, folk, der flygter fra hungersnød, fra sult, fra fattigdom. Det er det, som Fremskridtspartiet så klædeligt kalder bekvemmeligheds- og vel-færdsflygtninge.

Socialdemokratiet er enig i, at sultflygtninges problemer ikke kan løses ved, at man tager dem til Danmark, til Europa eller til andre lande; de kan kun løses, disse problemer, ved en massiv bistand ude i regionerne, hvor de kommer fra. Men her har vi jo også gennem årene måttet konstatere, at Fremskridtspartiet ikke har syntes, at det var en god idé. Partiets holdning til dansk ulandsbistand er jo rimelig velkendt.

Om aktstykket skal jeg blot sige til ministeren, at det støtter Socialdemokratiet, for alt andet ville jo være uanstændigt. Vi har et regelsæt for, hvorledes de mennesker, der kommer hertil, skal behandles. Det regelsæt eksisterer. Det nye, der er, er den helt ulykkelige situation, at vi for første gang siden Anden Verdenskrig oplever et Europa i krig, og det giver selvsagt flere mennesker på flugt.

Må jeg til sidst sige til ministeren, at da vi indgik forliget i juni måned om udlændingeloven, indgik det også i forliget, at sagsbehandlingstiden for asylsager skulle nedsættes til 8-9 måneder, og ministeren kom i august eller september med et aktstykke, hvor han søgte og fik bevilget flere ressourcer. Og det var fint, så vidt jeg kunne vurdere det, i forhold til den situation, vi havde i juni. Men nu har vi fået et væsentlig større antal asylansøgere i landet, og jeg forventer, Socialdemokratiet forventer, at ministeren lever op til målsætningen om de 8-9 måneder, og det må, så vidt jeg kan se, også betyde, at vi skal have flere ressourcer til sagsbehandlingen.

Og så en allersidste bemærkning: Ingen af os ved, hvad der sker de kommende måneder. Tingene kan udvikle sig i en dramatisk retning. Vi ved det ikke. Men jeg synes ikke, at det her i midten af november er et rimeligt grundlag at